

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

JUNI 1964 - No. 74

Dinsdag 26 mei, kwart over één, trof een zeer ernstig ongeval drie van onze mensen, toen zij in een tank werken aan het schip „Mosoi”

Groot was de verslagenheid op het bedrijf, toen de omvang van het ongeval bekend werd en groot was het medeleven met de slachtoffers, die in allerijl met ambulances naar Rotterdamse ziekenhuizen werden vervoerd. Op zondag, 31 mei, 'smorgens om half vier overleed Alb. Dekker en daags daarna, maandag 1 juni 'smorgens om half tien onze Spaanse werknemer Francisco Garcia Anieva.

De toestand van het derde slachtoffer, D. Vorster, is op het moment, dat we dit schrijven (4 juni) onveranderd ernstig.

Voor de nabestaanden is het verlies van een niet te peilen omvang. Uit naam van allen, die bij Boele werkzaam zijn, willen we hen dan ook onze deelneming betuigen en de wens uitspreken, dat zij de kracht zullen vinden om dit zware verlies te kunnen dragen. Zij mogen zich hierbij gedragen weten door het oprechte medeleven van de velen, die, 't zij direkt of indirekt, met de overledenen hebben samengewerkt.

ALBERTUS DEKKER

geboren 18 oktober 1926 te Krimpen aan de IJssel, trad op 16 november 1948 bij ons in dienst. Voordien was hij als bankwerker werkzaam geweest bij de IJsselwerf te Kralingseveer.

Gedurende de tijd, dat Dekker bij ons in dienst was, heeft hij zich als bankwerker bij de schroef- en asploeg doen kennen als een plichtsgetrouw en hard werker wien nooit iets te veel was. Vooral voor zijn hulpvaardigheid voor iedereen, zowel in als buiten het werk, werd hij door zijn kollega's ten hoogste gewaardeerd.

Het bedrijf verliest in hem een zeer goede kracht.

De teraardebestelling vond onder grote belangstelling plaats op woensdag 3 juni te Krimpen aan de IJssel.

FRANCISCO GARCIA ANIEVA geboren op 1 maart 1926 te Torreblascopedro (prov. Jaen) in Spanje, kwam gelijk met nog vijf landgenoten op 16 januari 1964 in Nederland aan om bij ons bedrijf te gaan werken. De volgende dag startte hij als brander. Hij was een rustige, kalme figuur, die zijn werk steeds plichtsgetrouw verrichtte. Ook door zijn landgenoten werd hij zeer gewaardeerd. Ons medeleven gaat in het bijzonder uit naar zijn echtgenote die, na in allerijl per vliegtuig uit Spanje overgekomen te zijn, op 2 juni, de dag na het overlijden van haar man, de lange reis naar Spanje moest aanvaarden om daar het droeve nieuws aan haar kinderen mede te delen. Zijn stoffelijk overschot is naar Spanje overgebracht, waar het op 6 juni 1964 ter aarde is besteld.

El martes, 26 de mayo a la una y cuarto, les ocurrió a tres de nuestros empleados, que estaban trabajando en un tanque, el accidente gravísimo que todos conocemos. El abatimiento de todos nosotros fué muy grande cuando nos dimos cuenta de la extensión del accidente y nuestros sentimientos más sinceros iban a las víctimas que con urgencia fueron trasladadas en ambulancias a hospitales en Rotterdam.

A consecuencia del accidente Alb. Dekker falleció el domingo, 31 de mayo, a las tres y media de la mañana y al día siguiente, lunes, 1 de junio a las diez de la mañana, también nuestro compañero español Francisco García Anieva.

El estado de la tercera víctima, D. Vorster, en este momento (4 de junio) sigue siendo muy grave.

Para los parientes la extensión de esta pérdida no es de sondar. En nombre de todos los que trabajan en Boele les damos a ellos el pésame y quisiéramos expresar nuestro más sincero deseo de que tengan la fuerza para poder combatir los sufrimientos de la sensible pérdida. Que sepan ellos que todos los que, sea directamente o indirectamente, han colaborado con ellos, que les dirigimos nuestros sentimientos más sinceros y profundos.

FRANCISCO GARCIA ANIEVA

nacido el 1 de marzo de 1926, en Torreblascopedro (Provincia de Jaen) en España, llegó a Holanda el 16 de enero de 1964 en compañía de cinco compatriotas para prestar sus servicios en nuestra empresa.

Al día siguiente de llegar ingresó al trabajo en calidad de soplestista. Fué una persona tranquila y amante de su trabajo, desempeñándolo siempre con mucho sentido del deber. También sus compatriotas lo apreciaban mucho, sintiendo profundamente su fallecimiento. Nuestros sentimientos más sinceros van en particular a su esposa que, después de haber venido urgentemente de España el 2 de junio,

tuvo que emprender el largo viaje de regreso para comunicar allí la triste noticia a sus tres hijos. Los restos mortales fueron trasladados a España el día 3 de junio donde el entierro tuvo lugar el día 6 de junio de 1964.

ALBERTUS DEKKER, nacido el 18 de octubre de 1926, en Krimpen aan de IJssel, entró al servicio de nuestra empresa el 16 de noviembre de 1948. Antes había estado empleado como ajustador en la IJsselwerf en Kralingseveer.

Durante el tiempo que Dekker estuvo prestando sus servicios en nuestra empresa se hizo conocer en calidad de ajustador como un trabajador que siempre cumplió con sus deberes.

Especialmente por su complacencia, tanto en el trabajo como fuera de ello, fue apreciado mucho por todos sus compañeros. La empresa perdió con él un empleado muy bueno.

El entierro tuvo lugar en presencia de muchos compañeros de trabajo, el miércoles, 3 de junio en Krimpen aan de IJssel.

25 jaar vrijwillige bedrijfsbrandweer

AMSCHER COURANT — AVONDBLAD A

6 JUNI 1939

Deze maand is het 25 jaar geleden, dat op ons bedrijf voor het eerst een vaste brandweerploeg werd geformeerd.

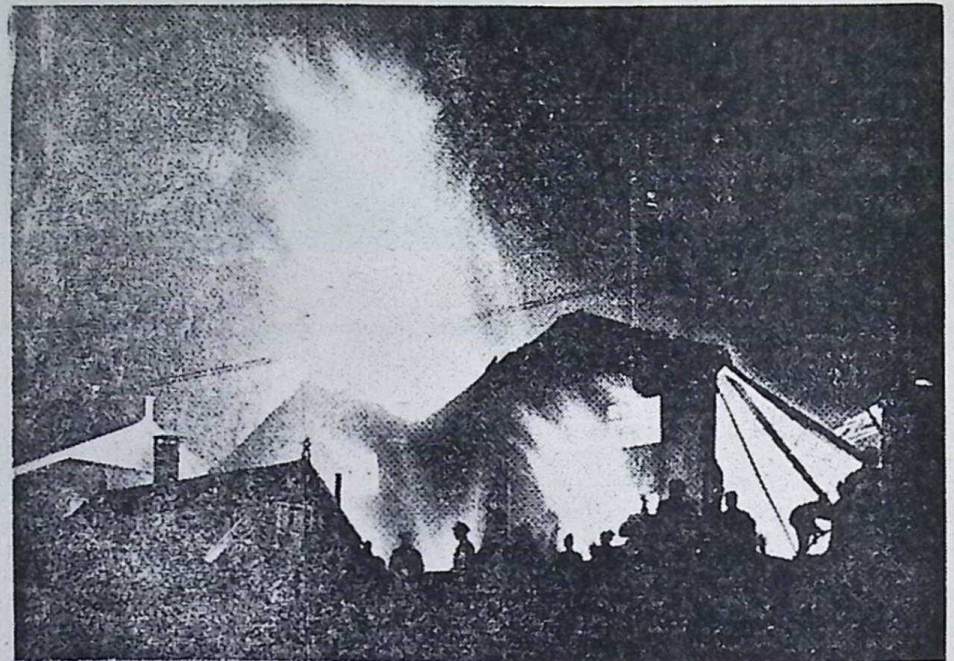
De aanleiding hiertoe was eigenlijk de felle brand in de houtloods, die ontstond in de nacht van 5 op 6 juni 1939 en waarvan u hierbij een krantenknipsel ziet uit de N.R.C. van 6 juni 1939.

Een buitengewoon felle brand was het, waarvoor honderden mensen uit hun bed kropen om in ademloze spanning de strijd van de gemeentelijke, IJsselmondense en Rotterdamse brandweelieden tegen de geweldige vuurzee te volgen.

Deze brand, waarvan de oorzaak nooit bekend geworden is, was nog dagenlang onderwerp van gesprek. Ook het praatje, dat onze toenmalige directeur J. P. Boele met baas P. Koedood (nu K.P.M.-opzichter) enkele dagen na de brand had, ging over de grote brand in de houtloods.

Uit dit gesprek sproot de gedachte voort om een eigen bedrijfsbrandweer te stichten en al gauw werd op de werf door een firma een demonstratie gegeven met een babymotorspuit. Onmiddellijk werd tot aanschaffing ervan overgegaan en de eerste vrijwillige brandweerploeg geformeerd, die onder kommando kwam te staan van baas Koedood. Tot die ploeg behoorden o.a. Ed. Sanders, P. v. d. Graaf en A. Schop, maar ook vijf man, die nu nog deel uitmaken van de bedrijfsbrandweer en die dus hun 25-jarig brandweerbijeenkomst vieren. Het zijn J. Zoeteman, H. P. Verschoor, H. Kooyman, P. Kooyman en A. Versluis.

En bij deze vijf trouwe spuitgasten en bij de tegenwoordige kommandant baas H. v. d. Bolsem hebben wij ons licht opgestoken over het wel en wee van de 25-jarige bedrijfsbrandweer. Zonder uit-

FELLE BRAND OP EEN SCHEEPSWERF TE BOLNES

De houtloods van de n.v. Boele's Scheepswerven en Machinefabriek te Bolnes in lichter laaie.

Twee groote houtloodsen platgebrand

Moelijke strijd voor de brandweer om eenige aangrenzende huizen te behouden

Gisteravond om even voor elfen is, zooals reeds kortelĳk in de vorige editie is gemeld, een brand ontdekt op de scheepswerf van de n.v. Boele's scheepswerven en machinefabriek, gelegen aan den Ringdijk te Bolnes (gemeente Ridderkerk, welke kort na de ontdekking een zeer grooten omvang aannam. Twee loodsen, een van hout en

werf woont. Even daarnaast bevindt zich links een groot dubbel pand, waarin een kapperszaak en een winkel in verhuur en klompen zijn gevestigd. Rechts van het kleine huisje staat weer een groot dubbel pand, waarvan een gedeelte door den hoofdbaan Van Dijk wordt bewoond. Dit laatste pand liep wel gevaar, maar door voortdurend nal houden kon men voorkomen, dat de vonken er vat op hadden.

Eger zag het er uit voor het kleine huisje van den arbeider, dat maar door enkele meters gescheiden werd van de brandloods. Hierop moest alle aandacht brandweer geconcentreerd worden. Het pand, waarin de kapperwinkel in verhuur was, werd niet, be-

groot nadeel. Onherroepelijk is verloren gegaan een groote voorraad houten modellen, resultaat van vele jaren werken, die telken opzwaar dienst moesten doen. Overigens wordt de schade gering geacht.

zondering beweren ze, dat ze altijd graag bij de brandweer geweest zijn en dat ze veel plezier aan hun vrijwillige deelname hebben beleefd.

Plezier?

„Maar brandweer is toch geen pretje?” vroegen we aan de kommandant.

„Nee, dat natuurlijk niet”, aldus baas v. d. Bolsem, „maar vroeger deden we regelmatig aan wedstrijden mee. Nu kan dat niet meer, omdat onze ploeg niet aangevuld is met jonge kerels. Niet, dat de oudere spuitgasten hun werk niet goed zouden doen of dat ze er niet meer geschikt voor zijn, verre van dat, maar

bepaalde onderdelen van het brandbestrijden vergen snelheid en uithoudingsvermogen en daar zijn jonge kerels voor nodig, die van wanten weten.

Een jaar of tien geleden hadden we nog een betrekkelijk jonge ploeg en we namen toen met het grootste plezier aan de wedstrijden deel”.

Ja, die wedstrijden vormen voor al onze brandweelieden herinneringen van de meest aangename soort. Prima successen hebben ze behaald en ze begonnen zich waarachtig de reputatie te verwerven van zeer gevreesde tegenstanders te zijn. Zelfs plaatsten ze zich eenmaal voor deelname aan een landelijke wedstrijd te Zeist, een evenement, dat maar voor een gering aantal ploegen in den lande weggelegd is. Daarvoor moet je van hoge brandspuithuize komen, maar onze mensen laptten het hem toch maar.

Daags na de brand in het gereedschapsmagazijn op 16 januari 1950. Dit was de grootste brand, die onze brandweer te bestrijden kreeg.

Na een wedstrijd is het bier best.

De brandweerploeg van vandaag.

Na afloop van elke wedstrijd wisten onze mannen zich altijd best te amuseren, ze hadden wat je noemt een toffe ploeg en met mannen onder elkaar wil de stemming gemakkelijk naar een gezellige hoogte stijgen. Eens na een succesvolle wedstrijd zei kommandant v. d. Bolssem: „Jongens, mijnheer Boele is vandaag 25 jaar getrouwd. Zullen we gelijk maar met zijn allen gaan feliciteren?” Akkoord! Manmoedig hun aanvankelijke verlegenheid verbergend, stapten ze de villa te Slikkerveer binnen om tot de ontdekking te komen, dat hun optreden in buitengewoon goede aarde viel. Om half zeven kwamen ze binnen en tegen negen uur gingen ze (zonder dorst) weer weg. Allerlei voorvallen tijdens wedstrijden en tijdens oefeningen op de werf maakten de

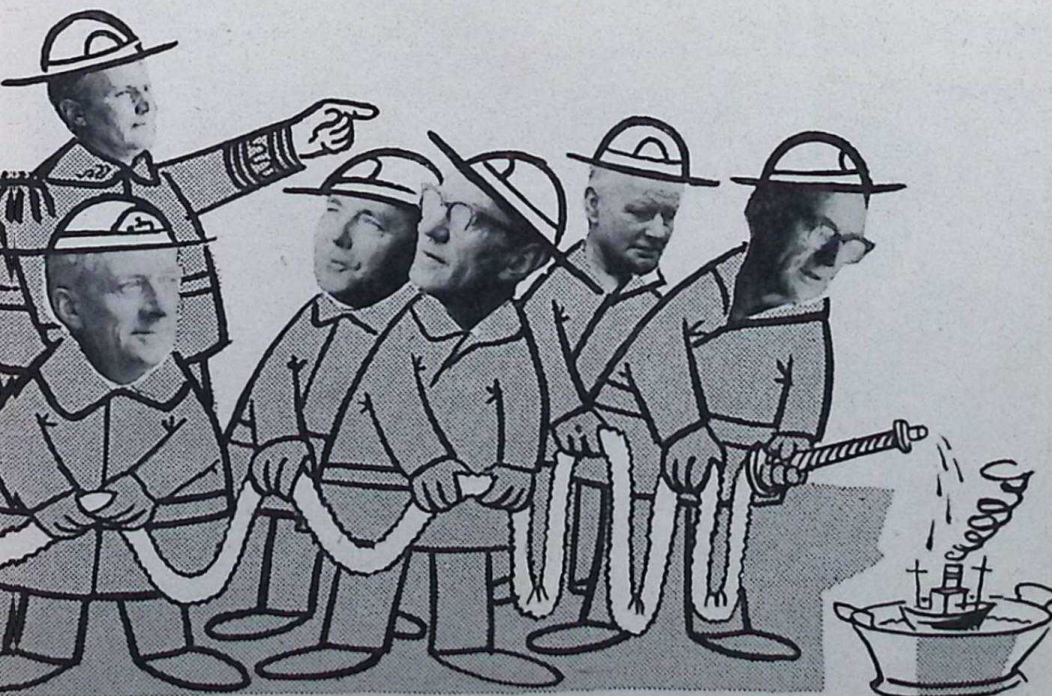
deelname aan de bedrijfsbrandweer tot een voldoening schenkende activiteit. Vrolijke gebeurtenissen waren er genoeg. Tijdens de oefeningen op de werf konden ze als kwajongens te keer gaan. Vooral onder de helling, tijdens de oorlog. Onder bouwnummer 900, die toen op de helling zat, speelden ze oorlogje, door elkaar aan weerszijden van de helling met waterstralen te bestoken. Sport, goede oefening en vermaak gingen hand in hand. 't Is natuurlijk lang niet altijd vreugde wat de klok slaat. 't Is met de brandweer net als met een ziekenhuis. 't Is een zeer ernstige zaak, maar ook kun je er plezier hebben. Toch moeten we ook wijzen op de serieuze kant van de brandweerzaak. Vuur is een fascinerende, maar een ver-

beten en soms gevaarlijke tegenstander. Het vuur bestrijden betekent niet alleen het bevechten van een niets ontziende vijand, het kan ook betekenen het redden van have en goed, ja, zelfs mensenlevens.

De brandweer kan dan ook geen weke en bange jongens gebruiken. Ook geen roekeloze durfballen, die geen gevaar zien. Het bestrijden moeten gebeuren door mensen met verantwoordelijkheidsgevoel voor de belangrijke taak, die zij op zich nemen en zij moeten zich daartoe willen bekwamen in de brandbestrijding. Zulke mensen moeten ook tegen kritiek kunnen, nee, ze moeten er boven staan. Want elke spuitgast weet uit ervaring, dat hij kritiek te verduren krijgt van mensen, die zelf meestal geen verstand hebben van brandblussen. Van mensen, die zelf het hart niet hebben om naar een gevaarlijk brandplekje toe te stappen, maar wel schamper lachen als een brandweerman over een slang struikelt . . .

We hopen van harte, dat er nog een aantal jonge krachten de gelederen van onze bedrijfsbrandweer zullen gaan versterken, zodat er sprake zal kunnen zijn van terugkeer naar dezelfde activiteit van enkele jaren geleden.

Tenslotte bieden we onze brandweertenten onze welgemeende complimenten aan met hun ferme, jubilerende ploeg, die talloze branden en brandjes op ons bedrijf heeft bestreden.

Bij de tekening:

De tekenaar groepeerde de vijf brandweertenten, die vanaf de oprichting en ook nu nog deel uitmaken van onze bedrijfsbrandweer, in één tekening bij elkaar onder het toezend oog van hun kommandant H. v. d. Bolssem. V.l.n.r. H. P. Verschoor, A. Versluis, H. Kooyman, J. Zoeteman en P. Kooyman.

De heer en mevrouw de Jooden werden met bloemen verwelkomd. Het bloemenmeisje is mevr. M. Schimmer-de Graaf.

Aanbieding van geschenken en welgemeende woorden van waardering waren het kenmerk van de receptie.

DE HEER P. DE JOODEN NAM AFSCHEID

Er zijn in ons bedrijf een aantal mensen aan wier naam het woordje Boele als het ware vastgehecht zit. Het zijn die lieden die na hun schooljaren het bedrijfje van toen binnenstapten en die blijk gaven hart voor het werk te hebben.

Ze begonnen als schamel hulpje de kunst van het goed werken bij ouderen af te kijken, daarna na te doen en tenslotte te verbeteren, doordat ze belangstelling hadden voor nieuwere en betere werkmethoden.

Het zijn die mensen, die het bedrijf gedurende hun hele leven trouw bleven, omdat ze zich in dat bedrijf nuttig voelden, zich konden ontplooiën en bereid waren om niet alleen de voordelen van het werken te genieten, maar ook de eigenschap bezaten om hun dagtaak te verrichten met aanvaarding van de ook minder prettige kanten, die alle werk heeft.

Hun bereidheid om moeilijkheden te lijf te gaan in plaats van ze te ontwijken, hun takt om conflicten op te lossen in plaats van ze op te kroppen, en hun voortvarendheid om in kennis gelijke tred te houden met de steeds voortschrijdende techniek, maakte hen tot persoonlijkheden die van onschatbare betekenis voor ons bedrijf zijn geweest.

Eén van hen, de heer P. de Jooden, chef van de tekenkamer, tevens procuratiehouder, nam op donderdag 23 april 1964 officieel afscheid van al degenen met wie hij gedurende zo vele jaren heeft samengewerkt. Vorig jaar op 8 april werd het feit herdacht dat hij 50 jaar bij ons in dienst was. In het jaar dat daarop volgde, kreeg zijn gezondheid een depressie te verduren, maar gelukkig herstelde hij zich dermate, dat hij gezond en wel op een bijzonder prettige receptie afscheid

kon nemen van de vele vrienden die hij zich bij Boele maakte.

Dit afscheid werd een waardig slot aan de carrière van een man wiens eigenschappen in onze aanhef goeddeels zijn beschreven.

Op 7 april 1913 werd het lint van zijn Boeleweg doorgesneden. Onopvallend en onopgemerkt begon hij als hulpje in het magazijn en gaf daar zijn ogen goed de kost. Enige tijd later, toen het kantoorpersoneel uitgebreid moest worden, werd hij jongste bediende, voor een rijksdaalder per week. Maar de jonge Piet zag zijn doel duidelijk voor ogen: hij wilde op technisch gebied wijzer worden en

zich aldus een positie verwerven. Op de hem eigen onverstoorbare wijze ging hij weer onopvallend, maar doeltreffend te werk.

Hij begon tekeningen te bekijken, en leer gierig als hij was, ging hij zijn vrije tijd benutten om aan boord van schepen de theorie met de praktijk te vergelijken. 's Avonds nam hij privé-lessen.

De aanvankelijk onopvallende Piet werd zo een hele Piet. Hij werd een eerste klas tekenaar en onder leiding van Ir. P. C. v. d. Berg ontwikkelde hij zich tot een zeer bekwaam chef van de tekenkamer, een post, die hij op zeer jeugdige leeftijd al toegewezen kreeg.

De nieuwe chef tekenkamer scheepsbouw, de heer H. Kortland, tijdens zijn toespraak:

De hobby van de heer de Jooden: tuinieren!

In deze functie heeft hij het bedrijf tot het einde van zijn loopbaan gediend en verwierf zich binnen en buiten het bedrijf een grote vriendenkring.

Dit dankte hij niet alleen aan zijn technische bekwaamheden maar vooral ook aan de prettige manier, waarop hij met zijn personeel, kollega's en relaties omging.

Direkteur Joh. Boele opende de rij van sprekers tijdens de receptie. Hij schetste de levensloop van de heer De Jooden en wees op het grote vakmanschap van de scheidende chef. Speciaal noemde hij het aandeel van de Heer De Jooden in de serie succesvolle verlengingen, die we hebben uitgevoerd.

Namens het personeel van de tekenkamers werd het woord gevoerd door Ir. A. Kuiper, en de heer B. A. v. d. Graaff deed hetzelfde namens B.O.T., oftewel Boele's Ongeregelde Troepen (bedrijfs-assistenten en zo), zoals hij het noemde.

De heer B. Labrijn was woordvoerder van de afdelingchefs en persoonlijke woorden van waardering en dank werden gesproken door de nieuwe chef tekenkamer, de heer H. Kortland en door de heer P. Labrijn, die een lange reeks van jaren met de heer De Jooden werkte.

De jubilaris zelf tenslotte bracht dank aan de sprekers en alle mensen met wie hij heeft gewerkt, voor alles wat ze voor hem betekend hebben. Vooral ook het medeleven tijdens zijn ziekte en daarna bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis had hem getroffen. Hij zei er trots op te zijn een steentje te hebben mogen bijdragen aan de groei en bloei van het bedrijf, waar hij met zoveel plezier heeft gewerkt.

Een steentje. Wij, die nog een poosje bij Boele blijven werken, weten, dat dit steentje van bijzondere afmetingen was. Bovendien een verantwoordelijk steentje, dat veel van de scheidende heeft vergegd.

We gunnen hem en de zijnen dan ook van harte dat voor hem nog veel goede jaren weggelegd zullen zijn, waarbij hij zich uit kan leven in zijn liefhebberijen. Hij knutselt graag en hij is natuurliehebber. Geen wonder ook, dat men hem in zijn vrije tijd vaak in zijn tuin aantreft, waar hij tussen planten en bloemen zit te scharrelen op jacht naar onkruid en waar hij voorzichtig op zijn klompen over zijn grasmat loopt uit angst een sprietje te beschadigen.

Het woord verveling is hem ten enenmale vreemd en de resterende tijd van zijn leven zal hij dan ook met vrouw, kinderen en kleinkinderen benutten op dezelfde wijze zoals wij hem altijd op de zaak hebben gekend: rustig en weloverwogen, genietend van het goede dat deze laatste levensperiode te bieden heeft, en we spreken de wens uit dat het een heel lange periode zal mogen zijn.

Lanceerbasis voor logiesgebouw?

Vele mensen die op Koninginnedag het logiesgebouw aan de Beneden Rijnweg passeerden zullen verbaasd gekeken hebben naar de daar opgestelde raket, die op een gegeven ogenblik, toen hij grote rookwolken ontwikkelde, zelfs startklaar leek.

Gelukkig was het geen echte raket, maar een vinding van enkele van onze Spanjaarden, die de „raket” ter verhoging van de feestvreugde op Koninginnedag voor hun logiesgebouw hadden opgesteld. Mede door enkele als ruimtevaarders verklede Spanjaarden trok het een en ander grote belangstelling.

's Avonds werd de „raket” onder grote hilariteit van de Spanjaarden op een kar door Bolnes gesleept.

Cohete delante de la Residencia?

A mucha gente que pasó por la residencia de abajo el día del cumpleaños de la Reina, les llamó mucho la atención el ver el cohete montado allí. Hasta incluso parecía dispuesto para iniciar la carrera, cuando salieron de él grandes bocanadas de humo.

BEZICHTIGING DROOGDOK

U herinnert zich natuurlijk nog, hoe bij de uitbetaling van 25 oktober vorig jaar een kristallen vaasje aan u werd uitgereikt ter gelegenheid van de ingebruikname van ons dok. U hebt dat vaasje thuis aan uw vrouw, uw moeder of uw verloofde overhandigd en naar we hopen, heeft het een goed plaatsje in uw huis gevonden. Het vaasje vormt, welke bestemming u er ook aan gegeven heeft, een blijvende herinnering aan dat belangrijke feit in de werfhistorie: de ingebruikneming van ons eigen drijvend dok.

Meermalen hebben we ons daarna afgevraagd of onze huisgenoten het op prijs zouden stellen, als ze het dok eens konden bekijken. We kunnen ons namelijk

Menos mal que no fué un verdadero cohete, sino una invención de algunos de nuestros españoles, que habían montado el „cohete” dentro de su alojamiento, a fin, de agrandar las alegrías de la fiesta. Por haberse mudado unos españoles con el cohete, como para emprender un viaje interplanetario, una y otra cosa resultó en que los aldeanos pusieron mucho interés en el asunto causándoles grandes risas. Por la noche, el „cohete” montado en un carro, fue arrastrado por Bolnes, consiguiendo igualmente un gran triunfo.

voorstellen, dat zij zich toch wel eens af zullen vragen: Hoe ziet dat dok, waar mijn man of verloofde in werkt of waar mijn man of zoon zo nauw bij betrokken is, er eigenlijk uit? Hoe werkt het, waar ligt het, hoe groot is het, enz. Aannemende, dat deze gedachtengang juist is, wil de direktie u graag in de gelegenheid stellen om het dok op een zaterdagmorgen te komen bekijken, waarbij enkele van onze mensen u de nodige uitleg zullen geven.

Voorlopig hebben we drie data vastgesteld, nl. 29 augustus, 5 september en 12 september a.s. Mocht er echter veel belangstelling voor bestaan, dan worden er data bijgevoegd, in het andere geval zullen we een datum laten vervallen.

Om een en ander te kunnen organiseren, moeten we een overzicht hebben van het aantal deelnemers, waartoe we u uitnodigen om het inliggende formuliertje in te vullen en vóór 20 juni bij de portier in te leveren.

Nadere bijzonderheden worden in het volgende Boele-Nieuws bekend gemaakt.

De Spaanse Reisdag

La gira de los Españoles

Het is zo langzamerhand gewoonte geworden dat ook onze Spaanse werknemers op de „reisdag” een autobustocht gaan maken, met het doel om enerzijds eens wat meer te zien van het land waarin zij werken en anderzijds om er doodgewoon eens een dagje uit te zijn. Werden vorige jaren de voor buitenlandse toeristen zo belangrijke plaatsen als Den Haag, Amsterdam, Volendam, enz. bezocht, dit jaar stond er een reis langs minder bekende, maar niettemin zeer interessante plaatsen op het programma. Om acht uur 's morgens vertrok men van het logiesgebouw en via Alblasserdam en Kinderdijk met z'n vele molens, bereikte men de rivier de Lek. Vanuit de bus had men een prachtig gezicht op een echt Hollands panorama: links de levendige rivier en rechts het vlakke polderland, nu en dan afgewisseld door prachtig bloeiende boomgaarden. Bij Vianen ging men de brug over en via het zeer drukke verkeersknooppunt Ouderijm bereikte men bij Driebergen de bossen. Vanaf hier volgde men de mooie oude straatweg van Utrecht naar Arnhem. Hier zagen onze Spaanse werknemers dat Nederland niet alleen uit water, dijken en polders bestaat. Via bekende plaatsen als Doorn, Amerongen, Rhenen en Wageningen bereikte men de schitterend gelegen uitspanning „De Westerbouwing”

waar een kopje koffie gedronken werd. Per boot ging het gezelschap over een van de mooiste gedeelten van de Rijn verder naar Arnhem. In Gelre's hoofdstad gebruikte men de koffiemaaltijd.

Het volgende doel was het in een prachtig park gelegen openluchtmuseum. Hier konden de Spanjaarden een aardige indruk krijgen hoe de Nederlanders in de verschillende delen van ons land vroeger woonden en leefden. Na de nodige foto's gemaakt te hebben, stapte men weer in de bus om langs een erg mooie route met prachtige vergezichten naar Apeldoorn te rijden.

In een ontspanningsgelegenheid werden de spieren en van sommigen ook de portemonnees losgemaakt. Door al deze inspannende activiteiten was de eetlust opgewekt. Gelukkig wist men daar in Epe raad op. In een bijzonder sfeerful restaurant midden in de bossen werd in een zeer snel tempo een Hollands etentje op tafel gezet, waar zelfs onze uien en knoflook minnende Spanjaarden U tegen zeiden.

Met volle magen en in opgewekte stemming werd omstreeks 8 uur de terugreis naar Bolnes aanvaard. Om goed 10 uur stopte de bus weer voor het logiesgebouw. Mede dank zij het mooie weer konden allen op een geslaagde dag terugzien.

Así como los años anteriores, este año también nuestros obreros españoles hicieron una excursión; el mismo día que los holandeses, a fin de ver algo más del país donde trabajan y para distraerse un rato.

Los años anteriores se visitaron los sitios más conocidos por los turistas extranjeros como por ejemplo: La Haya, Amsterdam, Volendam, etc. En cambio este año, el programa consistió en una gira por regiones menos conocidas, pero esto no obstante, se trató de sitios muy interesantes.

A las ocho de la mañana el coche salió de la residencia y por Alblasserdam y Kinderdijk con sus molinos llegamos al río Lek. Desde el coche, contemplamos el panorama típico holandés: a un lado el río y al otro los polders cambiado de vez en cuando por huertos en flor. Cerca de Vianen atravesamos el puente en dirección de Driebergen con sus bosques. Allí nuestros Españoles podían ver que Holanda no se compone solamente de agua, diques y polders. Después de pasar por las conocidas ciudades de Doorn, Amerongen, Rhenen y Wageningen llegamos a la recreación

„De Westerbouwing” en medio de un paisaje muy bonito. En este sitio tomamos café. En embarcación seguimos el viaje hasta Arnhem por una de las partes más bonitas del Rhin. En la capital de la provincia de Gelderland almorzamos.

A continuación fuimos al museo aéreo. Aquí pudieron ver algunas cosas antiguas que usaban los holandeses de las diferentes regiones que vivieron en épocas anteriores a la nuestra. Después de sacar algunas fotografías proseguimos a la ciudad de Apeldoorn, por una ruta con panoramas bonitos.

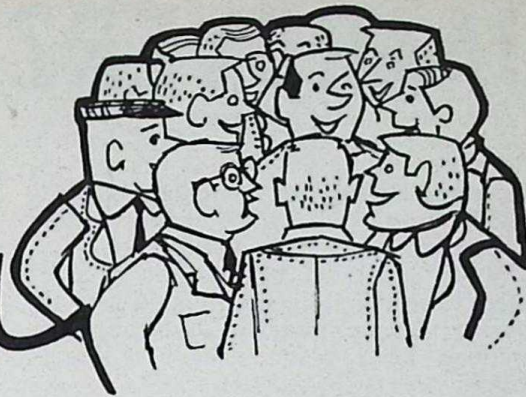
En una recreación pasamos un rato muy divertido. Por estas actividades, el apetito fué estimulado. Menos mal que en Epe „sabían cómo remediarlo”. En un restaurante de categoría, en medio de los bosques, nos sirvieron de una manera muy rápida, una comida al estilo holandés, que por cierto nuestros españoles opinaron que era „muy buena”.

Contentos y alegres regresamos a Bolnes a los ocho y llegamos a la residencia a las diez aproximadamente. Gracias al buen tiempo y todo lo demás podemos decir que ha sido un día que quedará en nuestra memoria.

vergadering

Ondernemingsraad

Op 20 mei jl. kwam de ondernemingsraad onder voorzitterschap van de Heer Joh. Boele bijeen om een agenda af te werken, die opvallend kort was.

De oorzaak hiervan is, dat de O.R. een vorig maal besloot om kleine technische zaken rechtstreeks naar de kleine commissie te verwijzen, waardoor de raad uitvoeriger zal kunnen spreken over belangrijke zaken.

De agenda was dus kort, maar daardoor doelmatig.

1. Notulen vorige vergadering

De notulen werden onder de loupe genomen en aan de hand daarvan werden de vergadering de volgende mededelingen gedaan:

- a) Betreffende het zaterdagwerk zal op 30 juni een uitgewerkt plan gereed zijn, dat uiteraard aan de O.R. zal worden voorgelegd. Na de vakantie zal dit plan in praktijk gebracht worden.
- b) De kwestie van het tariefpercentage voor vrije dagen wordt binnenkort geregeld.
- c) Het „vrij-af geven” voor vakbonds-activiteiten is nog niet rond. Na 8 juni kan hierover nadere mededeling gedaan worden.
- d) De ondernemingsraad werd uitgenodigd om op zaterdag 6 juni de afd. mechanische administratie te bezichtigen.
- e) Voor het probleem van de lasdampen in de lasloods, waarvan de twee kraanmachinisten de meeste last hebben, is een systeem uitgedacht, dat praktisch uitvoerbaar is en mogelijk een oplossing zal betekenen. Weliswaar is er een belangrijk bedrag mee gemoeid, maar t.a.v. de gezondheid van de machinisten werd dit door de voorzitter verantwoord geacht. De algehele ventilatie van de lasloods is een probleem, dat nog in studie is.

2. Veiligheid

Door de O.R. werden vragen gesteld over de veiligheid. Er zijn enkele feilen gekonstateerd en men vroeg zich af of een veiligheidscommissie in dit verband nuttig zou zijn. Ook werd de mogelijkheid geopperd om in de leerscholen een cursus voor veiligheid op te nemen.

Uit de hierop volgende besprekingen valt het volgende te konkluderen:

Het stellingmaken is de laatste jaren belangrijk verbeterd en het materiaal, dat ons hierbij ten dienst staat en onze gereedschappen kunnen de toets der kritiek doorstaan. Fouten kunnen echter altijd voorkomen en o.a. de ondernemingsraad heeft hier een taak om mankementen te rapporteren. Om een speciale veiligheidscommissie hiervoor in het leven te roepen, werd niet wenselijk geacht.

Ook ons personeel moet het belang van veilig werken in leren zien. In dit verband werd nog eens gewezen op het geringe gebruik, dat van de *veiligheids-helmen* gemaakt wordt. Hoewel keer op keer bewezen is, dat het dragen van een helm veel bescherming biedt, wil men toch niet tot het dragen er van over gaan.

3. Koffiegeld

Een verzoek van de O.R. om verhoging van het koffiegeld werd ingewilligd. Per 19 mei wordt de vergoeding van 50 cent op 75 cent per dag gebracht.

4. 4 % Differentiatie

Aangezien dit een zaak is tussen vakbonden en werkgevers, werd besloten deze kwestie niet in discussie te nemen.

5. Jaaroverzicht 1963

Het jaaroverzicht 1963 werd door de voorzitter voorgelezen. De in 1963 overleden kollega's werden door het betrachteren van stilte herdacht.

6. Afscheid van de Heer J. M. G. Nieuwstadt

Per 1 juli gaat de Heer Nieuwstadt het bedrijf verlaten en nam daarom nu afscheid van de O.R. Naast woorden van waardering en dank door voorzitter en sekretaris werd de scheidende door de sekretaris namens de raad een boekenbon overhandigd. De Heer Nieuwstadt sprak daarna een dankwoord.

7. Rondvraag

- a) Een vraag betreffende de voorraad brons en gietijzer in de machinefabriek werd naar de kleine commissie verwezen.
- b) Verzocht werd aan het onderhoud van de verwarming in de machinefabriek tijdens de zomer zoveel aandacht te besteden, dat reparaties des winters tot een minimum beperkt zullen blijven.
- c) Zou aan het doel en het werk van de O.R. ook in de leerscholen aandacht besteed kunnen worden? Voorzitter beaamde het belang er van, omdat hij de O.R. een bijzonder nuttige instelling vindt.
- d) Een ziektegeval werd genoemd, waarbij een geschil is ontstaan over de dag van werk-hervatting. Gevraagd werd stipt de hand te houden aan de afgifte van het hiervoor bestemde formulier. In de praktijk schijnt dat nog al eens vergeten te worden, waardoor later onoplosbare meningsverschillen ontstaan. De voorzitter zal hieraan de nodige aandacht schenken.
- e) Is de ponton voor J. & K. Smit (bouwnummer 1014) op tijd afgeleverd? Voorzitter: „Inderdaad”.
- f) Gevraagd werd naar de uitbetaling van overuren, die door Spanjaarden gemaakt zijn door op de reisdag te werken. Het werd niet wenselijk geacht, dat dit gebeurt, daar het een

JAAROVERZICHT 1963

In tegenstelling met sommige kollega-bedrijven zijn wij in het afgelopen jaar van voldoende werk voorzien geweest en zijn de resultaten bevredigend te noemen. Hierdoor is het mogelijk de normale winstuitkering (waarvan de betaling inmiddels heeft plaats gehad) te handhaven.

Door het in gebruik nemen van een eigen dok en de opening van een nieuwe leerschool voor de scheepsbouw was 1963 voor ons bedrijf een belangrijk jaar.

Het personeelsbestand:

Door ziekte zijn ons in 1963 ontvallen de Heren: P. Boele M. P. zn., W. Moret, J. Ouwens, C. Ritmeester, P. Slikkerveer, Jac. Slobbe.

15 personen hebben wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd de dienstbetrekking beëindigd.

Door de voortdurende krapte op de arbeidsmarkt was het erg moeilijk nieuw personeel aan te trekken en om de onderbezetting te beperken moesten wij

Vergadering Ondernemingsraad

Vervolg van pagina 7.

zekere achterstelling t.o.v. onze eigen mensen zou betekenen.

Dit bezwaar werd onderkend. Wel hebben de Spanjaarden precies hetzelfde aantal vakantiedagen als de Hollanders. Wat zij meer verzuimen bij hun verblijf in Spanje is voor eigen rekening.

g) Worden de aanvragen voor vakantie vlot afgewikkeld?

Er schijnt een kleine stagnatie ten gevolge van ziekte te zijn opgetreden, maar dit zal onmiddellijk ondervangen worden.

h) Het personeel van de machinefabriek werd enige tijd geleden in de gelegenheid gesteld deel te nemen aan een excursie. Kan er ook eens een soortgelijke mogelijkheid voor de afd. houtbewerking geschapen worden? Dit zal in gedachten gehouden worden.

i) Voor de bezichtiging van het dok door huisgenoten verwijzen wij naar een aparte aankondiging in dit nummer.

Om twaalf uur sloot de voorzitter deze geanimeerde vergadering, die weer in ongedwongen en prettige sfeer verliep.

doorgaan met het aantrekken van buitenlandse arbeidskrachten, voornamelijk Spaanse arbeiders.

De totale bezetting bedroeg per 31 december 1963 1107 werknemers, tegen 1130 per 31 december 1962.

De Heer P. de Jooden vierde zijn gouden jubileum en de Heren L. Put, A. v. d. Stel, A. de Jong en C. A. Ouwens waren 40 jaar in dienst.

28 personen vierden hun 25-jarig jubileum.

Nieuwbouw

In 1963 werden afgeleverd:

1. De motorsleepboot „Mataquito”, bouwno. 1006, bestemd voor The Sud Americana Agencies Maritimas S.A. te Santiago in Chili.

2. De palenindrijfinstallatie „Ir. J. G. Snip”, bouwno. 1007, bestemd voor de Combinatie Brug Oosterschelde.

3. De grindzuiger „Gritwood”, bouwno. 1008, bestemd voor Messrs. Wm. France, Fenwick & Co. Ltd. te Londen.

4. Het motortankschip „Rema”, bouwnummer 1009, bestemd voor de Heer P. van Cauwenberg te Antwerpen.

5. De ponton „T.B. 7”, bouwno. 1010, bestemd voor W. A. v. d. Tak's Bergingsbedrijf N.V. te Rotterdam.

6. Het motortankschip „Liliane”, bouwno. 1011, bestemd voor de Heer W. Dupré te Zwijndrecht.

In opdracht zijn thans nog:

a. Een motortankschip, bouwno. 1012, bestemd voor de Heren Verstichel te Gent.

b. Twee elevatorbakken, bouwno. 1015-1016, voor de N.V. Baggermaatschappij „Holland” te Boven-Hardinxveld.

c. Vier enkelschroef-motorvrachtschepen, bouwno. 1019-1020-1021-1022 voor Dammers & v. d. Heide Scheepvaart en Handelsbedrijf te Rotterdam.

De afdeling nieuwbouw is hiermede bezet tot midden 1965.

Voor de afdeling konstruktie werd in 1963 ondermeer opdracht verkregen voor het maken van een basculebrug te Terbandsterschans bij Heerenveen voor rekening van de Provinciale Waterstaat van Friesland en het leveren en aanbrenge van metaalkonstruktiewerk voor de pieren in de Eemhaven voor rekening van de Hollandsche Beton Maatschappij N.V. te Den Haag.

Reparatie

In 1963 werd de belangrijke opdracht verkregen voor de verbouwing van 2 Turkse passagiers- vrachtschepen de „Samsun” en de „Iskenderun”.

Verder ontvingen wij opdrachten voor het verlengen van 3 zeeschepen en 5 binnenvaartschepen, zodat de afd. reparatie voorlopig zeer druk bezet is.

In het afgelopen jaar werden in totaal 819 (724) schepen gerepareerd en wel:

273 (230) zeeschepen, waarvan:
43 (61) voor Nederlandse reders en
230 (169) voor buitenlandse maatschappijen;

hiervan werden

43 (33) zeeschepen gehellingd en
39 (42) zeeschepen in het dok gerepareerd

68 (68) kustvaartuigen zijn gerepareerd, waarvan er
53 (54) zijn gehellingd en
1 (0) gedokt

478 (426) binnenvaartschepen hebben reparaties ondergaan, waarvan er

300 (303) zijn gehellingd en
3 zijn gedokt.

Nieuwe machines

Om de produktie op peil te houden en het tekort aan mankracht op te vangen is de aandacht steeds gevestigd op diepte-investeringen.

In 1963 werden aangeschaft:

1 Armschaafbank, 1 Pijpenbrandsnijmachine, 1 Consoledraaikraan, 1 Frieriepvlakwals, 1 Hydr. pijpenbuigmachine, 1 Wipkraan (15 ton), 1 Elektr. loopkraan (leerschool), 2 Pneum. moeraanzetters, 1 V.D.F. draaibank, 1 Hijs- en transportinstallatie voor 500 tons pers, 1 Hydr. pers van 500 ton, 1 Schoonspuitapparaat, 3 Flygtpompen, 1 Grote V.D.F. draaibank, 1 Standaard werktafel, 1 Parallel afkortzaagmachine, 1 Draai- en kiepbare lasinstallatie, 1 Exacta snijbank, 1 Centrifugaalpompe, 1 Rowen Arc halfautomatische lasinstallatie, 1 Buma fijnboormachine, 1 Beugelzaagmachine, 1 Afbraammachine.

Het zal u bekend zijn, dat de concurrentie in de scheepsbouw en scheepsreparatie zeer scherp is. Wij zullen er dan ook naar blijven streven om op het gebied van organisatie, efficiency en werkmethode-verbeteringen voortgang te blijven maken. Om hiervan het grootst mogelijke effect te krijgen, zal het noodzakelijk zijn het verlies van werkuren zoveel mogelijk te voorkomen. Hierdoor zal het mogelijk zijn om met inzet van alle krachten en een goede samenwerking de toekomst met vertrouwen tegemoet te blijven zien.

Conferentie van de grote drie. V.l.n.r. P. C. Spruyt, A. P. Louter, H. Donker.

tergelden goed besteed had. (Dit ter geruststelling van onze tweede-kamer-leden). Ook het prachtige stadhuis van Hilversum met de schitterende aanleg van de tuinen er omheen bood een grootse aanblik en voor vele ongetrouwde meisjes onder ons reisgezelschap zal het hart sneller zijn gaan kloppen, toen zij de beeldige trouwkoetsjes bij het stadhuis zagen staan, die kennelijk een gelukkig paar geholpen hadden de gewichtigste stap van hun leven te gaan doen.

Na passen en meten konden allen in de zaal van „Groot Kievitsdal” binnen geloodst worden en werd aldaar van de koffie genoten met een gebakje er bij. Het serveren van de koffie ging vlug, zo vlug, dat de gebakjes een eind achteraan kwamen en toen deze eindelijk op onze schoteltjes beland waren, bleek dat diverse kellners de kans schoon gezien hadden de slagroom er af te smokke-

getuigde van de instemming van de leden. Het was dan ook naar inhoud, kwaliteit en wijze van opdienen voortreffelijk.

Daarna kregen we volop gelegenheid de omgeving van Bergen te bewonderen en dat is alleszins de moeite waard. De wandeltocht van 6,5 km naar zee beloonde de moeite en de heersende rust in de duinen deed weldadig aan en achter een glazen scherm uit de wind en in de zon met een verfrissende drank was het goed toeven aan zee. Zij die het dichter bij zochten konden zich bij „Duinvermaak” zelf best amuseren en voor winkelgrage dames was in Bergen veel te genieten.

Keurig op tijd kwamen de reisgenoten weer bij de bussen en om 5 uur vertrokken we voor de trip naar Utrecht dwars door de schone Beemster via Schoorl — Alkmaar — Oosthuizen — Edam — Volendam — Schellingwoude.

Om bij het bekende „Tivoli” in Utrecht te komen moesten we een brug over die maar voor een bepaalde belasting toelaatbaar was. De chauffeurs dachten „Kom laten we nog een eindje omrijden, dan zijn we misschien wat lichter geworden”. Dat heeft echter niet geholpen, want toen we voor de tweede keer bij dezelfde brug kwamen, konden we er nog niet overheen. We stapten dus vóór de brug uit en gingen te voet naar „Tivoli”, wat de eetlust nog meer opwekte. „Tivoli” was als van ouds: tafels heel gezellig gerangschikt, keurig gedekt en met bloemen versierd. Een prima verzorgde maaltijd, vlugge bediening en een gezellige stemming vormde

DE „BOELE”-REIS

De Boezemkade in Bolnes gaf op vrijdag 8 mei j.l. 's morgens om goed 7.00 uur weer de gebruikelijke bedrijvigheid te zien, daar de Reisvereniging zich startklaar maakte voor de 18de Boele-reis. De Ragom kwam met goed materiaal opdagen, het weer liet zich hoopvol aanzien en uitgeleide gedaan door vele belangstellenden en kinderen van meegaande ouders, werd om precies half acht het startsein gegeven.

Via onze mooie Donckselaan gingen we met 6 bussen richting Alblasterdam, de provinciale weg over naar Vianen en over De Bilt het mooie gedeelte van de provincie Utrecht door naar het „Groot-Kievitsdal” tussen Baarn en Hilversum. We brachten in het voorbijgaan nog een groet aan het paleis in Soestdijk, alwaar de bloemen op het bordes nog stille getuigen waren van het glorieuze defilé op de verjaardag van onze Vorstin. Voor velen zullen de prachtige tuinen bij de villa's die wij passeerden een voorbeeld geweest zijn hoe of zij het zelf moeten doen! In Hilversum liet men ons de uitgebreide zuilengalerij zien van onze omroepverenigingen en de prachtige gebouwen daarvan toonden ons overduidelijk dat men de luis-

len en deze over te brengen op hun colbertjasjes.

Precies op tijd vertrokken we voor het tweede traject door de Haarlemmermeer — over Haarlem — door de Velsertunnel — Castricum naar Bergen. Een afwisselend landschap en onder Haarlem konden we nog op de moderne manier — n.l. in vliegende galop — genieten van de aanblik van onze wereld-beroemde bollenvelden. Voor de Velsertunnel had men veel bewondering; vooral de verlichting daarin is perfect en men behoefde niet in de rij te staan om er door te komen, wat wel een winstpunt betekent ten opzichte van Rotterdam.

Het Restaurant „Duinvermaak” in Bergen is voor onze Reisvereniging een bekend oord. Nieuw was echter de broodmaaltijd die daar te wachten stond. Op verzoek van vele leden was het lunchpakket — wat andere jaren steeds in de bussen verstrekt werd — achterwege gebleven en in de plaats daarvan kregen we nu de broodmaaltijd. Alles stond keurig klaar, de koffie (zoveel als men liefde) was snel geserveerd en een daverend applaus van de deelnemers op de vraag van de voorzitter hoe of dit bevallen was,

In de duinen bij Bergen.

Bus 5 aan de koffietafel.

een waardig sluitstuk van deze gezellige dag. Zonnig weer en een koel windje dat er voor zorg droeg dat wij het niet te warm hebben gehad in de bussen, waren factoren die er toe bijgedragen hebben dat deze reisdag bijzonder geslaagd is.

In lyrische poëzie gaf de voorzitter van onze reisvereniging uiting van zijn voldoening over deze dag, waardig besluitend door aanbieder van een boeket bloemen aan onze directie en hun dames, als tolk van onze vereniging en als blijk van waardering voor de belangstelling daadwerkelijk betoond.

Voldaan werd de laatste fase van onze reis afgelegd en behouden keerden allen op de plaats van hun bestemming terug, met dank aan het bestuur voor de goede organisatie en verzorging van onze reisdag.

P. Booy

veertig jaar bij Boele

In het kleine, maar gezellige huisje aan het Grazewitje no. 5 te IJsselmonde woont Pieter Booy, onze jubilerende aanhouder. Hij woont daar met zijn krasse ouders, die 83 en 84 jaar zijn. Zijn vader is hier op het bedrijf ook geen onbekende, want hij heeft hier gedurende 27 jaar gewerkt en hij bevond zich onder de groep werknemers, die tijdens de viering van het 100-jarig bestaan in de Ahoyhal, gehuldigd werden. Zijn zoon Piet, aan wie dit artikel is

gevlugelde gedierte trouw, want hij schakelde over op kleine vogeltjes, die hij beter tegen staatsvijand kat kan beschermen. Is hij tegenwoordig vriend der vogels, vroeger was hij op een eigenaardige manier hun vijand. Want, toen wij Booy vroegen, wat hij ging doen toen hij van school af kwam, antwoordde hij met een effen gezicht: „Mossen kloppen!“ „Watte?“, want een woord van één lettergreep leek onvoldoende om een hele hoop verbazing te demonstreren.

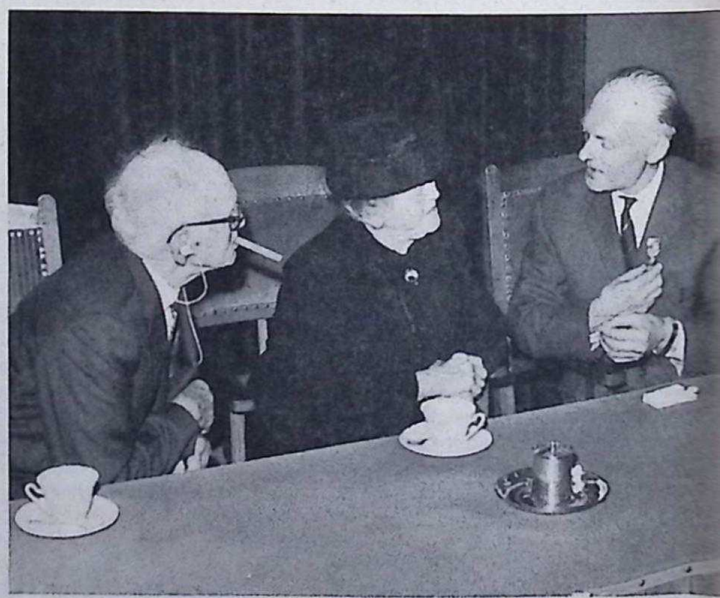
wereld van de klinkers binnen. Eerst als nagelheter, daarna kwam hij bij de ijzerwerkers. Na twee jaar, op voorstel van de legendarische nageltikker Gerrit IJsselstein, weer terug naar de luchtafdeling, nu als aanhouder. Dat was geen geringe opgave voor de nauwelijks 18-jarige Piet. Het aanhouden gebeurde met de hand, want in 1926 hadden we nog lang niet de spullen van nu. Ontzaglijk veel werd er toen van het lichaam gevegd, maar Piet, aangelokt door het belangrijk hogere uurloon dat hij er mee kon verdienen, deinsde er niet voor terug en pakte het werk beet.

„Ja, mijnheer Boele“, verzekerde de jubilaris tijdens de visite bij hem thuis, „'t is nu niet meer te vergelijken met vroeger, hoor, want toen was het een keihard leven.“

Op het gemeentehuis speldde loco-burgemeester G. J. v. d. Berg hem de bronzen ere-medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, op de borst en feliciteerde hem niet alleen met deze onderscheiding, maar vooral ook met het feit, dat deze bijzondere gebeurtenis in zijn leven kon plaats hebben in tegenwoordigheid van zijn beide ouders. De heer v. d.

Ten huize van de jubilaris.

Booy's ouders bewonderen de zojuist opgespelde onderscheiding

gewijd, maakte op 16 mei jl. de veertig Boele-jaren vol en is gedurende al die tijd bijna aanhoudend aanhouder geweest. Veertig jaar lang deed hij zijn plicht zonder er woorden over vuil te maken en hij leefde zijn eigen kalme leventje, waar niemand de minste aanstoot aan zou kunnen nemen. Na de dagtaak vond hij tijd voor zijn grote liefhebberij, de duivensport. Helaas maken tegenwoordig de katten in de buurt het onmogelijk om daarmee door te gaan en dat noodzaakte hem om naar een andere vrijetijdsbesteding uit te zien. Hij bleef daarbij het

„Jazeker, mossen kloppen, nooit van gehoord? Dat is met twee deksels hard tegen elkaar slaan, terwijl je langs een korenveld loopt. En daarbij roep je dan sa, sa, sa en zo jaag je de mussen weg. Drie gulden per week verdiende ik er mee!“

Drie maanden lang verjoeg hij de musjes bij boer V. Driel en werd toen bezorger bij de wasserij van IJsselmonde. 't Vuile goed halen en 't schone weer terugbrengen. Dat duurde anderhalf jaar en daarna begon de Boele-loopbaan.

Als 16-jarige knaap stapte Piet de harde

Berg complimenteerde tevens de N.V. Boele met het feit, dat zij zich niet alleen een naam verworven heeft op het gebied van scheepsbouw en scheepsreparatie, maar ook, dat zij naam begint te maken als het bedrijf met het grote aantal jubilarissen. „Dat wijst toch wel op goede verhoudingen“ aldus de loco-burgemeester.

De Heer Joh. Boele dankte de jubilaris tenslotte voor het vele, dat hij als gewaardeerde werkkraacht voor het bedrijf heeft gedaan en overhandigde hem de bij de onderscheiding behorende draagmedaille.

*De glorieuze
overwinnaars*

BAAS C. BAKKER
MAAKTE
ZES FRAAIE
DOELPUNTEN

BOELE-beambten wonnen het jaarlijkse scheepsbouw-voetbaltournooi

Daar stonden die voetballende beambten van Vlaardingen-Oost N.V. op zaterdag 9 mei toch even raar bij te kijken. Kwamen daar die Boele-jongens het R.D.M.-veld op met een midvoor van 44 jaar!

Natuurlijk, bij alle tien deelnemende ploegen lag de gemiddelde leeftijd ver boven de 30 jaar, maar wie zet er nou een bedaagd man van 44 uitgerekend op de midvoorplaats? Dat's gekkenwerk, dat's stom!

Dat was nou net weer iets voor die werf uit de polder, daar ergens onder Rotterdam. Polderjongen C. Bakker trok er zich geen bal van aan, draaide zich ijlings een slag in de rondte, haalde uit boem 1-0 voor Boele.

Nauwelijks waren de Vlaardingens bekomen van de schrik of onze koperslagersbaas gaf andermaal een dreun met het rechervoetje en het was 2-0. De knoert, waarmee hij de stand op 3-0 bracht en de zoevende kopbal waarmee hij de Oost-Vlaardingens met 4-0 een minderwaardigheidscomplex bezorgde, waren niet belangrijk meer.

Eén tegenstander was afdoende geveld in 2 x 10 minuten.

Wilton-Fijenoord stuurde een ploeg in het veld van weliswaar behoorlijk aan de leeftijd zijnde, maar toch technisch knappe voetballers. Ze hadden op een superieure manier de N.D.S.M. al een kat gegeven en waren vervolgens duidelijk van plan om Boele tot derderangs werf te degraderen. Wisten die Wiltonners veel!

Waren natuurlijk niet op de hoogte, dat wij een Bakker en een Van Hamersveld hadden, een Van Hamersveld die kan rennen als een stier, alleen nog veel harder.

We hadden die gladde N. Kruithof, W. Kooi en Andr. Buys, we hadden L. Teeler en Jp. van Beek, we hadden G. de Jong, Fr. van Oijen en de nimmer falende Joh. de Jong.

In het doel blonk als een opwekkend zonnetje de schedel van de man met de drie deftige voorletters: H. F. J. Noordanus. Gedurende het gehele toernooi heeft hij één bal tegen moeten houden en er vier op moeten rapen, zo hecht was onze verdedigingslinie, waarin baas J. Punt opviel en uitblonk door zijn goeie kijk en trapvastheid. Menige tegenstander zal zich dat tijdens de verpleging nog herinneren.

Eén man van onze ploeg bleef nog ongevoemd. J. van Es! Juist, J. v. Es! Een voetballer van formaat. Passeert makkelijk en is zelf moeilijk te passeren. Zijn opdracht en taak in ons elftal was: voeden! Dat gebeurde dan vanaf de linksbuitenplaats en hoe! Voor de drommel geen borstvoeding of Ligakaak, maar krachtige voorzetten die

nabij of bovenop Bakker's hoofd belandden. Zo kregen we die gevreesde Wilton-ploeg na een hoop pech met 1-0 op de knieën. En we wonnen daardoor ook van Holland Shipping Agents en van de N.D.S.M. resp. met 1-0 en 2-0 en kwamen zodoende in de finale tegen de Amsterdamse Droogdok Mij.

Veel plezier hebben die Mokummers niet aan Boele beleefd. Ze kregen geen voet aan de grond en konden ons geen moment bedreigen. Toch zat het ons niet mee, want toen de twintig minuten om waren, was de stand nog blank. De wedstrijd werd verlengd en toen ging het gebeuren, want in verleningen zijn wij goed.

J. van Es, het voeden moe, begon zelf trek te krijgen en stoomde, na goed aangeven van N. Kruithof, op naar het Amsterdamse doel, voerde vervolgens een geslaagde rondvaart om de keeper uit en plofte met een zoveelste schijnbeweging de bal in het hoofdstedelijke net.

De wisselbeker was van ons.

Tijdens de prijsuitreiking blonken onze spelers niet alleen uit door hun waardige houding, maar vooral ook door het zingen van Boele's lijflied „Het meisje op de bolder", waarmee ze nog meer sukses oogstten dan met hun wisselbeker.

*Hoe lastig baas Bakker het de verdedigers
maakte.*

Geef mij maar een end worst!

TAFELTENNISNIEUWS

Het tweede en derde team van onze tafeltennisvereniging hebben allebei kans gezien om de promotie-competitie te winnen en daarmee zijn ze gepromoveerd naar de tweede klasse. Daar T.B.S.M. nu drie teams in de tweede klasse heeft, moet het volgende seizoen getracht worden om het eerste team naar de eerste klasse te laten promoveren.

De resultaten van de inmiddels afgelopen Eendracht Beker Competitie zijn als volgt:

Team 2 moet een beslissingswedstrijd spelen voor de 1e en 2e prijs.

Team 5 legde beslag op de eerste prijs, terwijl team 8 ook een beslissingswedstrijd moet spelen voor de 2e prijs.

Tevens wisten de Heren H. F. J. Noordanus en B. v. d. Berg beslag te leggen op een persoonlijke prijs.

BOELE'S MUZIEKVERENIGING EXCELSIOR

In het vorige nummer werd aangekondigd dat ons harmonie-orkest deel zou nemen aan een concours. Ten gevolge van onderbezetting heeft men het terecht beter geoordeeld om hiervan af te zien. Andere activiteiten zijn in voorbereiding.

Boele's Mannenkoor

De activiteiten van ons mannenkoor bestrijken een breed terrein.

De ene maand werken ze mee aan een concert in een kerk, de volgende maand in de openlucht en de daarop volgende verzorgen ze ergens een amusant programma, zoals bijv. op de contact-avonden.

Het laatste concert betrof een serenade aan één van haar leden, die 25 jaar getrouwd was. De feestgangers in Obadja hadden zeker niet verwacht, dat het mannenkoor zoveel aan de feestvreugde bij zou dragen.

Van serieuze aard is het volgende evenement: op zaterdag 15 aug. een concert voor verpleegden in een sanatorium te Harderwijk!

Als u zich snel opgeeft als lid, kunt u dat programma nog meezingen.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

Personalia

Jubilea:

50 jaar:

- 10-7 A. Schop, compressordrijver.
- 14-7 I. de Bel, stellingmaker.

40 jaar:

- 1-7 C. de Ruyter, aanpikker.

25 jaar:

- 14-6 J. A. Broer, ijzerwerker.
- 15-6 J. Wisse, hellingbediende.
- 16-6 P. Opmeer, chauffeur.
- 30-6 B. Hagoort, ijzerwerker.
- 10-7 J. F. van Hees, voorman lassers.
- 20-7 M. Willemstein, ijzerwerker.

In dienst getreden zijn:

- 16-4 R. Soetenga, hellingschipper.
- 17-4 J. Benitez Romero, ijzerwerker.
J. Martinez Tosso, ijzerwerker.
- 20-4 J. van Driel, bankwerker.
P. Escribano Oñate, transporteur.
J. M. Carrasco Jimenez, el. lasser.
A. Jimenez Palma, el. lasser.
- 22-4 F. Biempica Alvarez, kraandrijver.
- 24-4 A. Rodriguez Fontcubierta, hakker.
F. Delgado Armario, el. lasser.
A. Garcia Lopez, el. lasser.
A. Luque Gallardo, ijzerwerker.
J. M. Alias Dominguez, ijzerwerker.
F. Rubio Pitel, brander.
- 27-4 J. F. van de Wijngaart, hellingschipper.
- 1-5 Mevr. P. J. Brouwer-de Gast, kantoorbediende (rekeningenafdeling).
- 4-5 C. J. Prins, hellingschipper.
A. Guisado Cortes, transporteur.
H. J. Cramm, praktikant (machinefabriek).
- 5-5 M. Calvache Artes, ijzerwerker.
F. Calvache Artes, ijzerwerker.
- 7-5 J. Martinez Galan, stellingmaker.
A. Lopez Orellana, bankwerker.
J. Guardia Rodriguez, hellingbediende.
J. Gallardo Orta, ijzerwerker.
A. Plaza Ruiz, ijzerwerker.
M. Cruz Maldonado, ijzerwerker.
- 11-5 C. Hordijk, techn. adm. empl. (tariefbureau mach.fabr.).
P. Miguez Mateos, transporteur.
- 15-5 F. Sempere Carrillos, hakker.
- 25-5 A. J. Kapel, hellingschipper.
Mevr. M. T. de Klerck-Stapersma, kantoorbediende (loonadministratie).

De dienst hebben verlaten:

- 16-4 A. van Zwiene, bankwerker.
E. Collantes Cereceda, bankwerker.
J. Grosso Velasquez, brander.
F. Lopez Mora, ijzerwerker.
J. Muñoz Puerto, bankwerker.
J. M. Perez Perez, bankwerker.
G. Pierre Rubio, bankwerker.

- J. Rodriguez del Aguila, ijzerwerker.
M. Rodriguez Martin, ketelmaker.
- 24-4 H. Bremer, el. lasser.
W. Bremer, el. lasser.
- 30-4 mej. G. F. Buik, typiste (rekeningen afdeling).
Mevr. A. Nugteren-de Haan, pons-typiste (mechanische administratie).
Mevr. S. P. van Driel-van Gelder, kantoorbediende (boekhouding).
- 14-5 D. Ayala Gil, stellingmaker.
R. Blanco Romero, bankwerker.
E. Poza Fernandez, el. lasser.
A. Torres Lira, el. lasser.
- 15-5 mej. J. A. de Lely, werkster logiesgebouwen.
A. Slikboer, koperslager.
M. Knöps, aanhouder.
- 21-5 M. Prado Rubio, brander.
- 22-5 Mej. B. B. Moerkerke, kantoorbediende (loonadministratie).

Geboren:

- 11-4 Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Bakker-Klootwijk.
Ricardo, zoon van de heer en mevrouw Nogueira-Oubiña.
- 13-4 Johannes Cornelis, zoon van de heer en mevrouw de Jong-Dijkstra.
- 20-4 Edwin, zoon van de heer en mevrouw van Stee-Hamstra.
Maria Manuela, dochter van de heer en mevrouw Vidal-Requejo.
- 21-4 Marianne, dochter van de heer en mevrouw Gerdes-Barends.
- 27-4 Pieter, zoon van de heer en mevrouw v. d. Wilt-Sturuss.

Op 26 april jl. is overleden de Heer

H. A. HOFLAND

De Heer Hofland is ruim 52 jaar aan ons bedrijf verbonden geweest, het laatst als hoofdbaas van de afdeling scheepsbouw. Niet alleen door zijn vakbekwaamheid maar ook door zijn prettige en collegiale houding gedenken wij Hofland als een voortreffelijk medewerker.

Sedert 1 januari 1958 was hij gepensioneerd. Velen waren op 30 april op de begraafplaats te Ridderkerk aanwezig om hem de laatste eer te bewijzen.

Zijn vrouw en kinderen betuigen wij onze deelneming met dit voor hen zo grote verlies.